

ВСІ НА ВИБОРИ!

Товаришу!

Величні, радісні дні переживає зараз наша Батьківщина. Її безмежними просторами широким фронтом йде великий трудовий наступ. Радянські люди успішно втілюють в життя накреслення Комуністичної партії, її Програму, прийняту на XXII з'їзді КПРС.

В наших славних і героїчних буднях є події, які довго зберігаються в пам'яті народній. Такою подією є вибори до органів влади.

3-го березня — вибори. Гостинно розчиняться двері виборчих дільниць, і ми, радянські люди, прийдемо, щоб з гідністю виконати свій громадянський обов'язок.

Опускаючи в урну виборчі бюлетені, ти, товаришу, знову і знову проймешся почуттям гордості за рідну Комуністичну партію та її Ленінський Центральний Комітет. Ми високо цінімо мудрість і прозорливість, волю і безстрашність партії.

Загартована в боях і у вогні трьох революцій, КПРС стала авангардом всього радянського суспільства, партією всього народу. Вона існує для народу, в служінні йому бачить вона головну мету своєї діяльності.

Беручи активну участь у виборах органів влади, ти висловишся за політику партії і уряду, близьку і зрозумілу нам, політику, яка проводиться в інтересах народу.

Голосуючи за кандидатів блоку комуністів і безпартійних, ти, товаришу, ще і ще раз схвалиш соціалістичний суспільний лад. Він відкрив нам, радянським людям, величезні можливості для всебічного розвитку людини, для навчання і творчих дерзав.

Історія поставила перед нами почесне завдання — бути піонерами Комуністичного суспільства.

Нинішнє покоління радянських людей буде жити при комунізмі. Віддаючи свій голос за наших кандидатів у депутати органів влади, ми голосуємо за прекрасну мрію людства — Комунізм, за щасливе життя, за радісну творчість мільйонів.

3 березня ми оберемо до органів влади синів і дочок, відданих нашій Батьківщині. Ми одностайно проголосуємо за них тому, що знаємо: вони гідні нашого довіря, вони будуть вірно служити народу, по-ленінськи турбуватися про його добробут і процвітання, про возвелічення і ріст нашої прекрасної Батьківщини.

Вибори органів влади завжди перетворюються в нашій країні у всенародне свято.

Щасливий і радісний прийде ти, товаришу, на виборчу дільницю в день виборів і з почуттям високої відповідальності, з честю виконаєш обов'язок громадянина-патріота — віддаси свій голос за кандидатів могутнього блоку комуністів і безпартійних.

Всі на вибори!

В перших числах березня на факультетських сценах зазвучать пісні, студентський гумор, хвацько виб'є чечітку факультетський танцюрист...

В залах розгоряться суперечки: який номер кращий, хто справжній виконавець. А в кінці того ж місяця найкращі, найталановитіші, натхненні довір'ям товаришів, будуть захищати честь університету на районній олімпіаді.

Університетська самодіяльність відома серед вузівських колективів нашого району, вона не раз завойовувала перше місце. Та звідки ж знати, хто буде першим в цьому році! Адже всі колективи горять єдиним бажанням — перемогти. Чи поставив перед собою таке завдання наш колектив? Чи не закрутилась голова від успіхів минулого року? Чи готовий відстояти почесне перше місце? Саме ці питання схвильовано обговорювалися недавно в парткомі на нараді культоргів, комсоргів, профбюро факультетів.

Секретар парткому Л. Х. Калустян сказав, що університет має всі можливості зберегти за собою перше місце. Комсомольці і молодь горять бажанням перемогти. Талант у нас є — треба лише організувати роботу. Застрільником у цій справі повинен бути комсомол. Але, вказує далі секретар парткому, комсомол в останній час занедбав роботу самодіяльності, і навіть на нараді комсомольці не становлять більшості присутніх.

Голова студкому Чечельницький говорить про те, що деякі факультети думають тільки про свою самодіяльність, не допомагають загальноуніверситетській, вони навіть не знають своїх учасників в університетській самодіяльності. Він говорить, що завжди готовий допомагати консультаціями спе-

В ЦЕНТРИ УВАГИ

(З НАРАДИ КУЛЬТОРГІВ)

ціалістів, але мало хто звертається за допомогою. Не треба ховати таланти за кулісами факультетських сцен.

Виступаючі товариші з історичного, хімічного, механіко-математичного та інших факультетів справедливо засудили студклуб за його нерозторопність у виборі рішень, безініціативність. Представник партбюро мехмату тов. Шиян вважає, що студклуб повинен організувати факультетську самодіяльність. Це не вірно.

Викликає небезпеку стан справ на фізичному, механіко-математичному, географічному факультетах. Тут самодіяльність працює погано, а фізики навіть не з'явилися на нараду. Представники факультетів у відповідь на скарги керівників гуртків т. т. Косинського, Тубіна про погане відвідування заповнили партком, що вони забезпечать хороше відвідування всіх гуртків.

Інна Стеблюк сказала, що в ці дні питання підготовки до огляду самодіяльності стає в центр уваги комітету комсомолу.

Культорги залишили партком єдиним бажанням — провести підготовку до огляду міжфакультетської самодіяльності на високому рівні, боротися за збереження першості університету по району.

НА ІСТФАЦІ

На історичному факультеті відбулося об'єднане засідання наукових студентських гуртків. Декан історичного факультету С. М. Ковбасюк, учасник Всесоюзної наради істориків, яка відбулася 18—21 грудня в Москві, познайомив студентів із ходом роботи наради, зупинився на питаннях, які піднімалися там. Головне питання наради — це питання підвищення рівня історичних досліджень і поліпшення підготовки науково-педагогічних кадрів.

Відзначаючи, що вивчення історії нашої Батьківщини, а особливо сучасної історії, набуває в наш час великого значення, С. М. Ковбасюк сказав, що висока ідейність, ленінська партійність і принциповість, відповідальність перед народом у висвітленні найважливіших проблем суспільного життя нашої країни — ось ті основні вимоги, які ставляться до істориків.

На закінчення доцент С. М. Ковбасюк відповів на ряд питань.

за наукобі КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 6 (742).

П'ятниця, 1 березня 1963 р.

Ціна 2 коп.

КОЛИ РОЗМОВЛЯЄШ З ВИБОРЦЯМИ

(НОТАТКИ АГІТАТОРА)

Перше, на що звертаєш увагу, коли починаєш знайомитися з виборцями, це те, як привітно тебе зустрічають. Тільки-но господар чи господарка віточинять тобі овері, оивляться трохи здивовано, але коли ти привітався і сказав, що з виборчої дільниці, вони, привітно посміхнувшись, запрошують: «Заховайте, будь ласка».

Цього року мені особливо приємно бути агітатором, а вже будинок мій розташований по вул. Комітетській, 3-а. Ще кілька років тому на цьому місці був пустир, а тепер виріс красен-сім, мешканці якого майже всі працюють на заводі «Кінап». Так що всі мої виборці — новосели.

Оце кілька років тому мав я провадити бесіду. «Про що, — думаю, — розповісти? Стільки подій!». Вирішив розповісти про заходи партії по поліпшенню добробуту радянських людей. Ну, а коли йшов, звисна річ, хвилювався. Завітав до Василя Васильовича Гарбулінського, в 16 квартиру. Зайшло ще кілька сусідів, почав я оєсью. Приємно було бачити, як уважно тебе слухають. Потім почали ставити питання. Все цікавить людей — і скільки дитячих ясел та садків буде збудовано, і як скорочуватиметься робітничий день, і як наоалі скасовуватимуться податки. Ось тут-то й згодились мені моя доповідь, з якою я виступав у минулому році на засіданні наукового гуртка з історії КПРС студентів-заочників ОДУ. Тема доповіді — «Програма КПРС про подальше поліпшення добробуту радянських лю-

дей». Питання, з якими звертались до мене люди, в ній докладно висвітлені. Коли я відповів на питання, Василь Васильович півівся і каже:

— Я так розумію: щоб усі ці заходи успішно зойснити, ми, робітники, повинні працювати ще краще. Я слюсар. Коли прочитав у газеті про українську годину, не вагаючись, підтримав її.

— А скільки у нас таких робітників, як ви, Василю Васильовичу, — кажу я. — Ось я сам теж робітник, і теж працюю, і якщо усі ми підхопимо почин луганських робітників, країна наша стане ще багатшою, а це значить що й нам житиметься краще, це значить, що швидше буде побудована матеріально-технічна база комунізму.

А з Людмилою Призюбенко з 8 квартири у нас була особлива розмова. Дівчині нещодавно минуло 18 років, і цього року вона голосуватиме вперше. Людмила — комсомолка, працює в дитячому садку. Її завітна мрія — стати педагогом, і вже зараз готується вона до вступу на філологічний факультет ОДУ.

— Звичайно, буду хвилюватися, коли 3 березня прийду на виборчу дільницю, — щиро признається дівчина, — але це дуже приємно відчувати себе самостійною людиною, яка в повному розумінні слова має право голосу. Я, відверто кажучи, пишась цим.

А. СИГАЛОВ — агітатор,
студент загальнонаукового факультету.

Коротенько

Лютий — час педагогічної практики студентів IV курсів. Цікаво проходить вона у практикантів-філологів шкІ № 16 та № 122. Студенти старанно готуються до уроків, встановили тісний контакт з учнями.

7 «Б» клас 16-ї школи відомий як найбільш недисциплінований у школі. Але студентів П. Шевченко, Л. Рудяк, З. Шаверневу вони слухають з інтересом, непогано поведуться на уроках. Студентка З. Шавернева готується до уроків ду-

же серйозно. Вона уже дала кілька уроків на «відмінно».

Студенти фізичного факультету готуються до традиційної наукової студентської конференції, на якій будуть підведені підсумки наукової роботи студентів. Четвертокурсники Глушков, Нарусевич, Федосєєва, Яковлев систематично працюють в лабораторіях, збирають установки для експериментів, проводять дослідження. Їм допомагають другокурсники Таволжанський, Золотко та інші.

Цікавий гурток «Знай і люби мистецтво» починає працювати за ініціативою другокурсників на хімічному факультеті. Лекції будуть читати самі студенти.

На географічному факультеті йде активна підготовка до огляду художньої самодіяльності. Але, на жаль, зроблено поки що дуже мало. Секретар факультетського бюро КСМ Г. Гаркуша поскаржився, що студклуб повністю переключився на художню самодіяльність університету і зовсім забув про надання допомоги факультетській художній самодіяльності. Цього не слід було б робити саме тепер, коли йде підготовка до огляду і дуже потрібна кваліфікована допомога досвідчених керівників.

В. АНТОНОВ.

ПІДСУМКИ ПЕРШОГО СЕМЕСТРУ

(Відкриті партійні збори університету)

19 лютого цього року відбулися відкриті партійні збори університету, на яких було заслухано та обговорено доповідь проректора по учбовій роботі доцента Г. А. Вязовського «Про підсумки навчально-виховної роботи за перший семестр 1962/63 навчального року і завдання парторганізації університету на другий семестр».

Доповідач відзначив, що в першому семестрі цього навчального року факультети і кафедри університету більш раціонально спланували учбову роботу, що забезпечило виконання учбових планів та вимог програм у першому семестрі. Вчені ради факультетів та кафедри більше стали приділяти уваги питанням підвищення якості викладання, педагогічної майстерності, обміну передовим досвідом роботи. Педагогічна практика студентів п'ятих курсів проведена на належному рівні. Зимові сесії на всіх факультетах пройшли організовано, більшість студентів показали на іспитах глибокі знання та вміння застосувати ці знання на практиці. Кращих успіхів у навчанні домоглися студенти історичного факультету, де успішність становить 97,4%, та філологічного факультету, де успішність становить 90,5%.

Проте в організації і проведенні учбової роботи та екзаменаційної сесії було допущено і ряд недоліків. Так, деканати факультетів і кафедри не приділили належної уваги питанню організації самостійної роботи студентів, зокрема студентів молодших курсів. Через це успішність студентів перших-других курсів найнижча в університеті, особливо на механіко-математичному та фізичному факультетах.

На факультетах не врахували особливостей учбової роботи в першому семестрі, в зв'язку з відривом студентів на сільськогосподарські роботи: студенти різних курсів виїздили в колгоспи «хвилями» протягом майже двох місяців.

На більшості факультетів спостерігалось перевантаження студентів різними видами обов'язкових навчальних занять (понад 36 годин на тиждень). При впровадженні факультативних курсів деканати не зменшували відповідно кількості годин обов'язкових занять.

На факультетах не було як слід організовано контроль за відвідуванням лекцій студентами, деканати і громадські організації не реагували належним чином на пропуски занять без поважних причин.

Все це, звичайно, не могло не позначитися на результатах: зараз маємо деяке зниження успішності порівняно з зимою сесією минулого навчального року.

В обговоренні доповіді виступили товариші Ф. П. Смагленко, Г. В. Ткаченко, Я. М. Штернштейн, С. П. Бевзенко, А. Горбова, О. І. Юрженко, Л. Х. Калустян та інші.

Виступаючи говорили про необхідність глибоко вивчити питання організації і проведення довготривалої виробничої і педагогічної практики студентів п'ятого курсу, про необхідність активізації роботи комісії по вивченню стану завантаження студентів завданнями на самостійну роботу. Було висвітлено чимало й інших важливих питань.

О. І. Юрженко закликав викладачів підвищити вимогливість до студентів як протягом навчального року, так і під час сесії. Ніяк не можна миритися з таким станом, коли невстигаючих студентів «тягнуть» з курсу на курс. Наприклад, на заочному відділі факультету іноземних мов є немало студентів, які майже кожного навчального року під різними приводами залишаються на повторне слухання курсу, а причина цьому здебільшого одна — академічна неуспішність.

Л. Х. Калустян у своєму виступі особливу увагу приділив питанню науково-методичної роботи викладачів. На кафедах ще недостатньо вивчається досвід організації і проведення лабораторних, практичних і семінарських занять. Насамперед слід вивчити досвід роботи з студентами вечірніх відділів, враховуючи їх зайнятість на роботі. Слід налагодити тісні зв'язки з виробництвами, де працюють наші студенти-вечірники.

Збори прийняли рішення, спрямоване на усунення виявлених недоліків. Громадські організації факультетів повинні в другому семестрі по-справжньому мобілізувати студентів на боротьбу за високу успішність, по факультетах слід розгорнути активне змагання за кращу академічну групу.

НЕЗАБАРОМ ОГЛЯД

Залишилась далеко позаду сесія, якій, здавалось, не буде кінця, пролетіли довгождані канікули.

А попереду — напружена праця протягом семестру і непомірно складна літня сесія. Тут і завантаженість студентів на лекції і практичних, і практика IV курсів, і дипломні роботи V курсів. Це час праці над науковими роботами і підготовки до міжвузівських наукових конференцій. А літня сесія? Всі студенти чомусь вважають, що літні сесії значно складніші від зимових. На кожному кроці студента підстерігає весна, з усіма її спокусами, манять до себе принадні береги Чорного моря.

Однак ми поведемо мову про те, що часто наші студенти недооцінюють. Це ті огляди-конкурси художньої самодіяльності, які будуть проходити з 1 березня по жовтень 1963 року.

В цьому році строки оглядів-конкурсів дещо розтягнені, тому що послідовно будуть проходити районні, міські, обласні, республіканські і всесоюзні огляди.

Минулі роки художні колективи університету не раз добивалися значних успіхів.

Всі, мабуть, пам'ятають наше вокальне тріо у складі Р. Гусак,

Е. Шевцової, Т. Ткаченко, яке саме завдяки такому огляду в 1961 році одержало високу оцінку і право виходу на професійну сцену. А згадаймо наш хор і оркестр народних інструментів, які ось уже кілька років підряд визнаються кращими колективами міста.

Але, як показують спостереження за останніми репетиціями, ясно, що справи в цих колективах ідуть далеко не так, як би хотілося. А буде дуже жаль, коли вони поступляться першістю.

Є що згадати і про наш танцювальний колектив, про його злагоженість в роботі і велику працьовитість. Мабуть, всі пам'ятають, який успіх вони мали на міському огляді, їх творчий звіт в кінці минулого навчального року.

Приємно згадати і наші минулі поїздки. На рахунок у нашої самодіяльності чимало місць, де наші студенти побували з візитами-концертами, показали свій хист і вміння. Це такі міста як Ужгород,

Чернівці, Львів, Кишинів. Зовсім свіжі ще спогади про поїздки у Вільнюс. Хто побував у Вільнюсі, ніколи не забуде дружні обійми, щасливі радісні посмішки, теплий і сердечний прийом. Скільки вражень від усього баченого, нових знайомств! 30 грудня 1962 року ми одержали новорічне поздоровлення. Вільнюські студенти збираються до нас у гості.

Ми теж поїдемо. Куди? — це не так важливо. Головне — ми вирушимо назустріч новим знайомствам, новим враженням і новим друзям.

А поки що йде інтенсивна підготовка до огляду і до поїздки.

Е. ХІНЗИЦЬКА,
ст. II курсу філфаку.

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРА

Олексій Іванович Козирев — представник того невеликого загону ентузіастів, які своїми руками почали створювати фізичну культуру.

З перших років Радянської вла-

ди О. І. Козирев був активним учасником різноманітних спортивних міроприємств в Криму, де він народився. Олексій Іванович займався легкою атлетикою, плаванням, гімнастикою та іншими видами спорту.

В 1937 році Олексій Іванович закінчив інститут фізичної культури ім. П. Ф. Лесгафта в м. Ленінграді. Олексій Іванович служив в прикордонних військах в Криму, Східно-Сибірському краї, в Білорусії. Виховуючи прикордонників. О. І. Козирев розвивав у них спортивні навички і фізичні якості, необхідні воїнові в суворих умовах

Зараз Радянський Союз веде книгообмін з 89 країнами. Тов. Ладикін особливо підкреслює необхідність розширення книгообміну, вказав на політичну важливість цього заходу.

В доповідях директора Державної бібліотеки ім. В. І. Леніна І. П. Кондакова, зав. відділом міжнародного книгообміну бібліотеки ім. В. І. Леніна Б. П. Каневського, заст. директора бібліотеки ім. В. І. Леніна А. А. Хренникової і у виступах інших учасників наради було відзначено, що міжнародний книгообмін — надзвичайно важлива ділянка роботи всіх бібліотек Союзу, він сприяє зміцненню міжнародних зв'язків.

Встановлюючи і розвиваючи зв'язки по обміну літературою з іншими країнами, бібліотеки допомагають радянській науці і виробництву, допомагають науковим співробітникам, аспірантам і студентам ознайомитися з новими досягненнями і відкриттями за рубежем, з культурою і господарством країни.

Партія і уряд надають обміну літературою виключно великого значення.

ІНІЦІАТИВУ ТРЕБА ПІДТРИМАТИ

За час, що минув після Постанови Ради Міністрів СРСР про поліпшення викладання іноземних мов, підвищився рівень учбово-методичної роботи як у нас, так і в інших вузах. Особливу увагу приділяє педагогічна громадськість розвитку навичок усної мови.

Багато викладачів удосконалюють методику, шукають нових шляхів найбільш ефективного використання учбового часу. Не залишається осторонь і кафедра іноземних мов. Викладачі кафедри приділяють увагу застосуванню на заняттях технічних засобів — звукотехніки, проекційної техніки. Багато викладачів застосовують на заняттях магнітофони, діафільми різної тематики.

Цінною ініціативою кафедри іноземних мов був початок створення короткометражних фільмів, пов'язаних тематично з учбовою програмою. На останньому засіданні

Ще в перші роки радянської влади В. І. Ленін ставив питання про міжнародний книгообмін. В останні роки обмін літературою між радянськими і зарубіжними бібліотеками значно розширився, і це стало важливим джерелом комплектування фондів бібліотек Союзу іноземною літературою. Особлива увага приділяється зараз книгообміну з країнами Азії, Африки і Латинської Америки. Робота бібліотек з книгообміну повинна суворо координуватися. Таким координуючим центром повинна стати Державна бібліотека ім. В. І. Леніна. При бібліотеці буде створена Рада з питань міжнародного книгообміну та абонементів. Комплектування бібліотек іноземною літературою повинно проходити відповідно до запитів наших читачів.

Наша наукова бібліотека університету також входить у сітку міжнародного книгообміну. Уже зараз у нас є за кордоном 41 пункт обміну. Обмін ведеться з бібліотеками 15 країн. Серед них бібліотеки Гаванського і Східного університетів Куби, бібліотека Академії Наук Бразилії, три болгарських, п'ять польських, дев'ять румунських, сім чехословацьких бібліотек, чотири бібліотеки НДР, бібліотеки Іллінойського і Каліфорнійського університетів, а також бібліотеки Гарвардського коледжу і Середньо-Західного міжбібліотечного центру США, бібліотека Фінського наукового товариства, Японська бібліотека університету в Кіото.

Усім цим бібліотекам ми надсилаємо Праці ОДУ і одержуємо в обмін різні видання цих країн. Ми і далі будемо розширювати наші міжнародні зв'язки з бібліотеками всього світу.

П. М. БОНДАРЕНКО,
директор НБ ОДУ.

кафедри було влаштовано демонстрацію вiproбувального кінофільму на тему: «Прогулянка по місту». Загальне враження від фільму добре. Кафедра визнала, що він відповідає вимогам, які ставляться перед учбовим фільмом.

Однак в університеті ще відсутня технічна база. Випробувальний фільм зроблено за особистою ініціативою старшого викладача В. Г. Соломонова, який користувався своїми кінокамерою, проектором і т. ін. Викладачі кафедри сподіваються, що учбова частина підеш зустріч кафедрі і допоможе в справі забезпечення кінозйомочною та проекційною апаратурою.

Кафедра удосконалює методику роботи з фільмом, ведеться робота по написанню тематичних сценаріїв, викладачі приступають до ознайомлення з проекційним апаратом.

В. Г. ШАТУХ,
зав. кафедрою іноземних мов.

кордону. В період Великої Вітчизняної війни О. І. Козирев боровся в рядах білоруських партизан.

З 1945 року по цей час Олексій Іванович працює в Одеському держуніверситеті на посаді завідувачого кафедрою фізичного виховання. Більш як 40 років життя віддав Олексій Іванович педагогічній роботі, з них майже 20 років працюючи в нашому університеті.

26 лютого минуло 60 років з дня народження Олексія Івановича Козирева. Спортивна громадськість університету поздоровляє ювіляра, бажає йому доброго здоров'я та успіхів в роботі.

Колектив кафедри фізвиховання.

НАШ СЕМІНАР

На факультеті іноземних мов систематично працює методологічний семінар викладачів з вивчення актуальних проблем сучасного мовознавства. Однак семінар не обмежується розглядом і обговоренням питань і проблем лінгвістичного характеру.

В 1961—62 навчальному році семінар вивчав матеріали ХХІІ з'їзду КПРС, а в цьому навчальному році 2 заняття були присвячені вивченню матеріалів листопадового Пленуму ЦК КПРС. На семінарі виступили з доповідями т. т. Коробков, Колісниченко, Григорук, Яцій, Богомолів та ін.

Ст. викл. А. М. Продиляло.

ГОТУЮЧИСЬ ДО КОНФЕРЕНЦІЇ

*Гори моє серце, бестрепетно,
смело,
Не прихотью чувств,
не бесплодною тоскою,
А жаждою великого обцего
дела
Борьбы за свободу Отчизны
родной.*

Мабуть, не кожний знає ці подум'яні рядки пролетарського поета Олексія Гмирьова, який передчасно загинув у застінках царського каземату. Героїчному життю і творчості співця революції, його трагічній долі присвячене одне із засідань студентського наукового гуртка історії СРСР (науковий керівник гуртка—доц. З. В. Першина). В роботі гуртка активну участь беруть і дипломанти, і студенти молодших курсів — М. Щуровський, Т. Цесарук, А. Маковеєнко, Б. Заболотний, Л. Готовський, В. Матковський, Н. Скриль. Приємно, що в гурток записалось 16 першокурсників.

Тематика гуртка різноманітна. Деякі гурткові теми переростають в серйозні дослідження, — курсові і дипломні роботи. Так, нинішній дипломант М. Щуровський ще на першому курсі почав працювати в гуртку історії СРСР над темою «Більшовики підпілля Одеси в боротьбі проти денікінщини». Робота була надрукована в науковому студентському збірнику. А зараз це тема його дипломної роботи.

Особливу увагу члени гуртка приділяють історіографічним проблемам. В гуртку встановилася хороша традиція, — відзначати визначні історичні дати. В жовтні засідання гуртка було присвячене питанням історіографії Вітчизняної

війни 1812 року. Студенти Б. Заболотний, Т. Цесарук, К. Волкова, А. Маковеєнко, Н. Скриль познайомили слухачів з висвітленням Вітчизняної війни 1812 року в творах класиків марксизму-ленінізму, в історичній і художній доживтєвій та радянській літературі.

Одне із проведених разом з гуртком історії КПРС засідань було присвячене обговоренню «Нарисів історії Одеської партійної організації», в написанні яких взяли участь наукові працівники нашого університету.

Є в гуртка ще одна традиція. Це тісний зв'язок з виробництвом: з заводом ім. Січневого повстання і школою № 118. Разом з колективом заводу гуртківці готуються відзначити його сторіччя, допомагають організувати куточок історії заводу, беруть участь в написанні героїчної історії цього чудового колективу. В школі вони провели засідання на тему: «Іх іменами названі вулиці Одеси».

Беруть гуртківці участь і в написанні історії нашого університету. Випускниця минулого року Р. Гуменюк багато попрацювала над розробкою теми: «Участь студентів Новоросійського університету в революційному русі другої половини XIX століття». Для ширшого ознайомлення студентів з роботами наших гуртківців ми намагаємося публікувати кращі з них в науковому студентському збірнику. В одному із видань була опублікована робота І. Кураса «Вплив Ленінського «Союзу боротьби за визволення робітничого класу» на розвиток революційного руху на Україні в 90-х роках XIX ст.»

З роботами наших гуртківців знайомі не лише в університеті. Члени гуртка виступали з доповідями в Київському, Харківському, Єреванському, Кишинівському, Білоруському та інших університетах країни.

Нині члени гуртка посилено готуються до наукової студентської конференції, яка незабаром відбудеться в університеті.

К. ВОЛКОВА,
староста гуртка.

На консультації у методиста.

ЩО ТАКЕ ПЕДПРАКТИКА?

Що таке педагогічна практика?

— Педагогічна практика, як і канікули, незабутня пора в житті студента.

Так або приблизно так говорив робот-філолог, сконструйований в нашому студклубі кілька років тому. Робот, звичайно, був жартівник, але сказав він правду: практика — це дійсно прекрасна пора.

***

В цьому році, як і в минулі роки, педагогічна практика почалася одразу ж після зимових канікул.

Ми в школі № 26. Тут проходять практику філологи, історики і біологи. На деякий час вони одержали право ставити п'ятірки і двійки, воювати з ледарями та порушниками дисципліни, називатися по імені та по-батькові і т. ін. Одним

МАЛЕНЬКИЙ ФОТОНАРИС

словом, вони дуже близько підійшли до своїх майбутніх обов'язків.

Спочатку було багато труднощів. Незвично, наприклад, що заняття в школі починаються о 8.30, значно раніше, ніж в рідному університеті. Але до цього можна звикнути, в усякому разі до кінця практики.

...А поки що... поки що філолог Р. Ісаханов дає урок — зал'ковий. Образ Онегіна — не так уже це й просто.

***

— Ой, ноги підкошуються... — шепче, ідучи на урок до п'ятикласників історик Г. Бабич.

— Нічого страшного, через це всі пройшли, — відповідає їй Г. Смоляр, однокурсниця (вона тільки що виставила дві четвірки і одну трійку у восьмому класі). І вона була права: Г. Бабич дуже цікаво розповіла дітям про зростання могутності Афіні в IV ст. до н. е.

***

Урок — завтра. А сьогодні треба проконсультуватися В. Єрьоменку у методиста Ф. Л. Гольдіна.

Г. ДАВИДОВ.

Практикантка трохи хвилюється...

Читайте і передплачуйте

журнал «Вестник высшей школы» (рік видання — XXI)!

В 1963 році журнал розповість про програмоване навчання, про те, як підвищується науковий рівень підготовки спеціалістів, про досвід передових вузів у навчальній, науковій і виховній роботі.

На сторінках журналу виступлять радянські і зарубіжні вчені, партійні, комсомольські і профспілкові працівники. Журнал допоможе Вам вивчити прогресивні методи викладання, познайомить Вас з життям вищої школи інших країн. «Вестник высшей школы» — трибуна для обміну досвідом і для обговорення актуальних проблем вищої освіти.

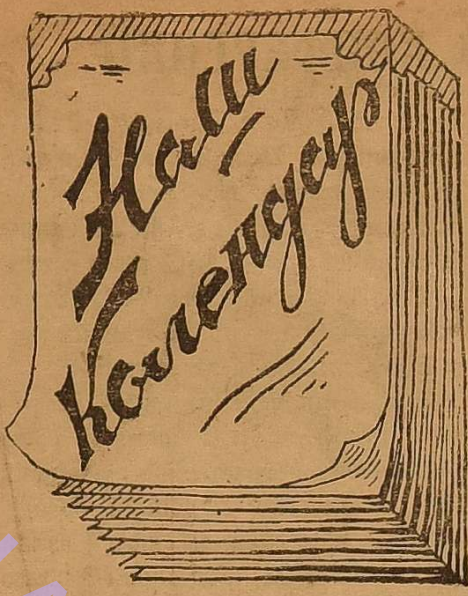
Журнал можна передплатити з будь-якого місяця. Ціна окремого номера — 50 коп.

Уважно слухають учні філолога Р. Ісаханова.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР. 3. 1 БЕРЕЗНЯ 1963 р.

ЮЛІУС ФУЧІК

(ДО ШЕСТИДЕСЯТИРІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ)

ребування в нашій країні дало для нього багатий матеріал для всебічного висвітлення життя і будівництва соціалізму в СРСР. В своїх нарисах Юліус Фучік створює образи чудових радянських людей, що звершують трудові подвиги в ім'я великої мети побудови соціалізму. Фучік не задовольнявся виданням тільки книг, він намагався нести в маси і живе слово. За рік Фучік прочитав 370 доповідей про Радянський Союз.

В нарисах після другого перебування в СРСР Фучік показав, як виросла економіка Країни Рад, як докорінно змінилося становище радянських трудящих. В листі до дружини від 6 серпня 1935 року Юліус Фучік писав: «Москва сьогодні — справжній центр миру. Тут створюються перші глави майбутньої історії людства».

Перебування Фучіка в Радянському Союзі мало велике значення для остаточного формування його світогляду, для всієї його наступної публіцистичної і партійної діяльності.

Будучи журналістом, Фучік вів велику практичну роботу в партії, а в період окупації був членом підпільного ЦК компартії Чехословаччини. Бачачи в Радянському Союзі опору для боротьби трудящих проти фашизму, Фучік закликав народ підтримувати героїчну боротьбу Радянської Армії, боротися з фашистами всередині країни.

В статті «Під прапором комунізму», написаній в січні 1942 року з нагоди річниці з дня смерті В. І. Леніна, Фучік підкреслював, що компартія — єдина із всіх партій, що може привести народ до перемоги над фашизмом. Він писав: «Ми, комуністи, любимо мир

Тому ми боремось. Боремося зі всім, що породжує війну, боремося за таку побудову суспільства, при якій уже ніколи не зміг би з'явитися злочинець, який ради вигоди купки верховодів посилає сотні мільйонів на смерть, на знищення цінностей, потрібних живим людям». В цих словах Юліуса Фучіка висловлена велич ідея боротьби за мир, очолюваної авангардом найпередовішого класу — партією комуністів.

Підпільна комуністична преса працювала виключно оперативну. Комуністичні газети виходили великим тиражем і одержували широке розповсюдження не лише серед членів партії, але і серед широких мас трудящих. Незважаючи на арешти, ЦК продовжував свою роботу.

Але 24 квітня 1942 року Фучік був заарештований гестапівцями. Ні побої, ні залякування, ні хитрощі нацистів не примусили його говорити. Глибока переконаність, мужність, природна дотепність не залишили Фучіка і в фашистській катівні. Непохитним борцем за щастя людства Фучік залишався до останніх хвилин свого життя. На суді Юліус Фучік виголосив свою обвинувальну промову проти фашизму і всього капіталістичного ладу: «Ваше рішення, — говорив він, — буде винесено мені сьогодні. Я знаю, що це смерть людині. Мій же вирок над вами уже винесений давно. В ньому кров всіх чеських патріотів, кров патріотів всього

світу. В ньому написано: «смерть фашизму, смерть капіталістичному рабству, життя людині, майбутнє — комунізму».

У фашистській катівні Юліус Фучік створив краший свій твір — «Репортаж з петлею на ший», що складається з окремих записок. Наглядач А. Колинський, який приносив йому папір і олівець, потайки виносив списані листки з тюрми. Після поразки Німеччини дружині Фучіка вдалося зібрати тюремні записки Юліуса. В кожному рядку цього твору розкриваються жахливі подробиці сповненого трагізму тюремного життя в'язнів гестапо і водночас владно звучить сонячна музика Майбутнього.

В повідомленні Жюрі по призначенню Міжнародних премій Миру є такі слова: «Щоденник

Юліуса Фучіка відзначається виключними художніми якостями, зворушливістю, глибокими характеристиками людей і подій, вірою в силу народу, любов'ю до людства, відданістю боротьбі за прогрес. Цей написаний кров'ю серця щоденник яскраво виражає віру і мужність Фучіка і є посланням, нині дуже необхідним людству. Цей щоденник Фучік писав в ті дні, коли світ був повний страждань і кровопролиття. Щоденник закінчується словами: «Люди, я любив вас, будьте пильні!». В цих словах містяться два заклики, які ні на хвилину не повинні забуватися всі борці за мир».

М. ДОБРОГОРСЬКИЙ.

Доц. Я. ШТЕРНШТЕЙН.

ДОБРИЙ ПОЧАТОК

Днями відбулося перше заняття університетського студкорівського семінару. Відкриваючи його, член партійного комітету університету Є. В. Гогунський розповів про роль преси в комуністичному вихованні трудящих, ознайомив присутніх з рішенням ЦК КПРС про робітничий рух на сучасному етапі і пояснив завдання студкорів у висвітленні життя університету.

З лекцією на тему: «Інформація в газеті» виступив член Союзу журналістів СРСР, ветеран радянської преси Г. Я. Ошаровський.

— Бути більшовицьким журналістом, писати в газету про величкі діла семирічки — велике щастя для молодого радянського людини, — говорить він.

Деякі рядки інформації іноді важать більше великої статті. Необхідно лише швидко схоплювати новини, літературно опрацювати їх, знаходити цікаву форму, вдалу назву і здавати до друку. Треба завжди пам'ятати про читача, поважати його час і інтереси.

Григорій Якович розповів про пригоди з фронтového життя, навів повчальні приклади з життя і діяльності одеських журналістів.

Г. Я. Ошаровський запропонував зробити практичний розбір інформації, надрукованих в газеті «За наукові кадри»; написати інформації на 30—40 рядків на одну тему і проаналізувати їх та ін.

На занятті студкорів були вирішені організаційні питання. Сталою семінару обрана студентка К. Євдокимова.

Наступне заняття відбудеться 1-го березня. На ньому будуть розглянуті питання організації й планування роботи редакції газети, газетних жанрів, основ літературного редагування та ін.

ОСЬ ЩО ЗНАЧИТЬ — БОЛІЛЬНИК!

Писати про волейбол завжди важко. І ось чому.

Не таємниця, що тепер ця популярна гра стає все менш і менш видовишно цікавою. Справді ж, весь арсенал, так би мовити технімум, волейбольної команди зводиться до 3—4-х елементів: подача, прийом і розиграш м'яча в один-два паси та завершальний удар. І це ще у кращому випадку. Частіше більшість команд бувають досить-таки погано підготовленими, і вся гра зводиться до тягучого і нудного перекидування (у повному розумінні цього слова) м'яча через сітку. Додайте до цього багато суперечливих положень у судействі: різні «захвати», «затримки» м'яча, перехід гравцями ліній майданчиків і т. ін. Тому не дивно, що за останні роки в пресі уже не раз з'являлись статті, автори яких по-справжньому схвилювані майбутнім волейболу. І що тільки не пропонувалось! І зменшення кількості гравців в команді, чотири дотикання (замість трьох), і необхідність грати на час (як в баскетболі).

Пропозицій було багато. Проте правила гри у волейбол за деякими винятками не змінились. Звичайно, не нам вирішувати ці проблеми. Для цього є такі солідні організації, як Всесоюзна та Міжнародна федерації волейбола.

Ось чому я йшов на матч чергової першості університету з волей-

бола, прекрасно усвідомлюючи, що побачу той волейбол, який я бачив 2—4 роки тому. Забігаючи наперед, скажу — я не помилюся. Ті ж подачі, паси, завершальні удари. І все ж...

Іде друга партія матчу жіночих команд геофаку і факультету іноземних мов. Рахунок капризно, як на аптекарських вагах, схиляється то в один, то в інший бік. Нарешті, справді героїчними зусиллями, головним чином, Г. Садової команди лінгвістик завершує партію на свою користь — 15:12.

Але я ще нічого не сказав саме про початок матчу. Не встиг суддя дати свиток, який дозволяє першу подачу, як в залі почалось щось незрозуміле. Географи мобілізували всіх болільників, яких можна було тільки зібрати в радіусі 1,5 км від спортивного залу. З таким солідним «музично-хоровим» супроводом жіноча команда геофаку дійсно на хвилі ентузіазму вирвала перемогу в першій партії — 17:15. І що характерно: адже техніка команд, м'ярко кажучи, середня, але, як тільки гравці відчували допомогу болільників, з командами відбулась цікава мета-

морфоза. Куди поділись боязкість, невпевненість. Відмінно почали грати В. Кузнецова і О. Поманська (геофак), Г. Садова (факультет іноземних мов).

2—3 роки тому вважалося до-

сягненням, якщо в залі під час змагання був десяток-другий глядачів. А зараз йдуть на матч, і йдуть з охотою. Парадоксально, але це так: волейбол, по суті, стоїть на місці, а кількість глядачів не зменшується.

Але повернемося до гри. В третій партії гравці (а згодом, і болільники) «напружились» і географи виграли — 15:10. До цієї зустрічі жіноча команда геофаку з рахунком 2:1 (15:9; 13:15; 15:3) перемогла мехматівок і, маючи два очка, вийшла разом з хіміками в лідери. Відверто кажучи, жіночій команді хіміків можна було б уже зараз присвоїти звання чемпіонки. У команді непоганий напад (Т. Саврасова, Т. Соценко), і це, незважаючи на відсутність майстрів Г. Петрашкевич і Л. Гуреевої. Однак, як відомо, призерів буває три. Тому за 2—3 місяця з рівним успіхом можуть боротись географи, фізики, філологи і лінгвісти.

У чоловічих команд становище теж відносно ясне. Претендент № 1 — перша команда фізиків, у яких всі хочуть виграти, але поки що нікому це не вдалося. Фізики послідовно «розправились» з математиками і географами. Черговою «жертвою» стали їхні колеги — фізики з II-ї команди.

Правда, треба обмовитися, що це очко діалося їм зовсім не «на блудечке с голубой каемочкой».

Право першої подачі надається II-ї команді, і О. Кальонов різкими подачами набирає очки — 1:0, 2:0, ... 5:0. Після такого бурхливого старту I-а команда вимушена зяти перерву, яка, видно, пішла їм на користь. Спочатку I-а команда відіграла очка, а потім вийшла вперед — 15:11. Друга партія — за II-ю командою. Добре зіграли за II команду І. Захарченко та О. Кальонов. Рахунок — 15:7. Проте в 3-ій, заключній партії II команда змогла набрати лише 9 очок.

Після цієї перемоги перша команда фізиків, набравши 3 очка, стала одноосібним лідером. Суперечку за інші призові місця, мабуть, продовжать хіміки, філологи та історики.

Ю. ЛАРЮШИН.

Редактор М. ДОБРОГОРСЬКИЙ.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

СТОР. 4. 1 БЕРЕЗНЯ 1963 р.